

Πρόσωπο της έλλειψης

Θα τυλίγομαι
σαν αλυσίδα χοντρή
γύρω θα δένομαι σφιχτά
από ανθρώπους
διότι της έλλειψης είμαι πρόσωπο.

Θα στέκομαι στην κρύα άκρη
για μία ματιά να εκλιπαρώ
σαν παιδί μικρό να αναμένω την αγκαλιά
η αποδοχή επάνω μου ευχάριστα να βρέχει.

Το αντίο θα δυσκολεύομαι
να εκφέρω
ο νους θα το απωθεί
μα πώς να προφέρω το αντίο
πώς στα χείλη τη λήξη να σταλάξω
πώς το τέλος να πιω;

Μα θα το πίνω άθελα ή μη
σαν το κώνειο θα εισέρχεται
θα νεκρώνουν τα αισθητήρια όργανα
οι μυϊκές δυνάμεις θα υπολείπονται
σπασμοί θα με κατακλύζουν, μετά ο ύπνος
και ως κατακλείδα ο θάνατος.

Σαν πρόσωπο
το οποίο δεν κατάφερε ουδέποτε
την έλλειψη να τιθασεύσει
και να εξουσιάσει την επάρκεια.
Σαν πρόσωπο που χωλαίνει
που δεν αποδίδει καλά τη ζωή
και με μόνιμη ψυχής αναπηρία πορεύεται.